

Thomas Ritter

Proroctví o Evropě

překlad z indické knihovny palmových listů

KONEC LEGRACE

V následujícím textu uvedu některé Ganešbabuem Šastrím již přeložené části první kapitoly prorockého rukopisu palmových listů. Zdržím se jakéhokoli komentáře, abych nijak neovlivnil čtenáře - necht' si každý utvoří vlastní úsudek.

Úplný překlad onoho rukopisu zatím není k dispozici, neboť Ganešbabu Šastrí v březnu 2004, během obřadního rituálu v chrámu Vaikuntha-Perumal v Kanchipúramu, náhle zemřel na selhání srdce. K jeho odkazu patří i jím přeložené části textu prorockého rukopisu palmových listů, které se vztahují k nejbližší budoucnosti Evropy.

Rukopis začíná krátkým vylíčením charakteristických znaků současné epochy podle hinduistického kalendáře nazývané kálí juga, nejhoršího a nejtemnějšího ze čtyř dosavadních světových věků:

Lidé uctívají pouze bohatství a tělesná vášeň je jediným pojítkem mezi pohlavími. V právních sporech uspěje ten, kdo se ubírá krivými cestíčkami. Ženy jsou pojímány jenom jako objekty smyslového potěšení. Vládnou násilníci, země upadají a dosavadní morální hodnoty se rozkládají. Ženy se zbavují plodů ve svém těle, božské zákony jsou ignorovány nikdo už ničemu nevěří. Pak přijde jiný, lepší věk.

O budoucnosti Německa a Evropy rukopis říká: *Zavládne všeobecná deziluze. Lidé si zvolí nové vůdce, ti však nebudou o nic lepší než jejich předchůdci. Většinu z toho, co před svým zvolením naslibují, nebudou moci nebo ani chtít splnit. Propast mezi bohatou menšinou a chudou většinou se bude dále prohlubovat, a to pořád rychlejším tempem. Stále více lidí bude bez práce, protože je nikdo nebude potřebovat. Jejich práci budou vykonávat stroje. To se nebude týkat jen Německa, postihne to i ostatní evropské země, vlastně to bude do jisté míry celosvětový problém. Prostí lidé budou zatíženi stále větším břemenem daní a nejrůznějších dávek a odvodů.*

Majitelé velkých továren a obchodů budou mít naopak nepřetržitě rostoucí zisky, budou si dělat, co se jim zlíbí, a žít si jako

v pohádce. Na prosté lidi budou pohlížet jako na otroky a nové továrny budou zřizovat jen tam, kde bude možné vyplácet hladové mzdy a kde dostanou od místních vládců bohaté dary.

Radovi občané si toho budou moci dovolit stále méně a budou se muset spokojit s tím, co jim nabídnou instituce zaměřené na masovou zábavu. Budou poslouchat hudbu, dívat se na televizi a hrát počítačové hry. (Zde použité pojmy jsou interpretací opisných formulací starotamilského textu - pozn. autora.) Masová zábava bude zaměřená na uspokojování nejnižších pudů. Lidem bude předkládána jakási náhradní realita, aby zapomněli, jak bezútěšný je pro ně ve skutečnosti svět, v němž žijí. To učiní jejich každodenní život naplněný existenčními starostmi snesitelnější. Společnost se rozdělí na ty, kdo budou moci uspokojovat všechna svá přání, a na ty, pro něž zůstanou jejich touhy pouhým neuskutečnitelným snem. Laciná zábava bude odvádět pozornost prostých lidí od toho, co je pro ně skutečně důležité, a udržovat je v zakletí materialismu; iluze máji bude slavit triumf.

V důsledku stále se zhoršující situace se bude dál zvyšovat i nejistota lidí. Většina z nich si začne uvědomovat, že systém, v němž žijí, přestává správně fungovat. Tím bude odstartováno období velkých změn. Epocha nazývaná kálí juga dospěje ke svému konci a bude pak vystřídána lepším věkem, satya jugou (zlatý nebo také duchovní věk - pozn. aut.). Avšak konec kálí jugy bude spojen s velkými nepokoji a odporem některých kruhů proti novým tendencím. U mnoha lidí povede ke ztrátě perspektivy a k projevům násilí. Tito lidé budou totiž zcela orientováni na materiální hodnoty a budou se ohlížet dozadu místo pohledu vpřed; bude se jim stýskat po lepších časech minulosti a budoucnost se jim bude jevit jako zcela beznadějná. Zazní také volání po silném vládcu, který by vymýtil všechny zlořády a viníky patřičně potrestal. A řada

despotických vládců se v Německu i jiných evropských zemích skutečně dostane k moci, protože národy si to budou přát. K tomu dojde v letech 2019 až 2046 podle západního kalendáře. Lidé si však brzy uvědomí, že toto řešení neodpovídá době. Začnou postupně chápat, že skutečné změny dosáhnou jen tehdy, pokud sami převzou odpovědnost za vlastní život, životy svých nejbližších i lidí ve svém okolí. K tomuto poznání ovšem povede dlouhá cesta, ale ještě delší bude cesta od tohoto poznatku k jeho uplatnění v praxi. Pozitivní společenské změny se v Německu a Evropě nezačnou prosazovat před rokem 2048 podle západního kalendáře; do té doby bude pokračovat rozpad hodnot a společenských struktur. Zpočátku se lidé budou snažit pomoci si každý sám na vlastní pěst nebo dokonce na úkor jiných. Teprve až se situace stane naprosto zoufalou, uvědomí si, že mohou přežít jen v případě, že budou spolupracovat. Od státních orgánů se jim nedostane žádné pomoci. Vzájemná pomoc a solidarita mezi rodinami budou charakteristickými znaky posledního období zanikajícího věku.

KONEC TURBOKAPITALISMU

Německo je součástí politického a hospodářského systému, k němuž v současnosti patří většina evropských národů. Toto společenství bylo původně založeno šesti státy s cílem zlepšit životní podmínky obyvatel liberalizací obchodu a rozvojem průmyslové výroby. V průběhu doby k němu přistupovaly další státy. Je zavedena společná měna. Avšak Čím větší se tato unie stává, tím obtížnější je řídit ji a dosahovat cílů, které si jednotlivé národy přejí. Společenství se stává samoučelným a slouží především zájmům mocenských skupin. V roce 2004 podle západního kalendáře dojde k dalšímu velkému rozšíření tohoto společenství o řadu států z východní Evropy. Tyto státy žily až do roku 1989 podle západního kalendáře ve zcela jiném systému a velká část jejich obyvatel je chudá. Noví členové

doufají, že jim členství v unii přinese větší prosperitu. To však zůstane jen toužebným přáním. Mocné síly ovládající unii využijí situaci jen k tomu, aby se bezohledně obohatily. Budou všem slibovat rovnost, neřeknou však, že pro většinu lidí to bude znamenat rovnost v chudobě.

Plány vládnoucích kruhů však nakonec nedojdou naplnění, protože nadešel čas změn a „železnému věku“ zvoní umíráček. Zatímco se mezi vládci jednotlivých evropských zemí povede spor o to, zda se mají po boku Ameriky zúčastnit válečných operací proti orientálním zemím, začnou mezi řadovými občany propukát první nepokoje. Když se v roce 2005 podle západního kalendáře evropští vládci pokusí prosadit jednotný základní zákon pro celé společenství, ztroskotají. Ve dvou zemích lidé tento společný zákon většinou hlasů odmítnou. (V referendech uspořádaných v Holandsku a ve Francii lidé skutečně odmítli takzvanou Evropskou ústavu - pozn. autora.) Tím bude vyvolána dlouhotrvající krize, v jejímž důsledku se dosavadní systém rozpadne.

Protože se životní podmínky lidí budou zhoršovat, bude po roce 2004 podle západního kalendáře docházet stále častěji k sociálním konfliktům. Na jedné straně budou lidé hledat útočiště v kruhu rodiny nebo blízkých známých, na druhé bude docházet ke spontánním výbuchům nespokojenosti. Ty budou často namířeny proti skupinám obyvatel cizích národností, jež v těchto zemích žijí.

Od roku 2007 podle západního kalendáře bude především ve velkých městech docházet k protestům obyčejných lidí proti politice vlády a proti mocným „kapitánům průmyslu“. Nejprve se bude zdát, že tyto protesty mají na politické vůdce zamýšlený účinek, nakonec se však ukáže, že to byl jen klamný dojem. Situace se proto bude dál přirostřovat a vlády začnou ztrácet kontrolu; především již nedokážou zajistit bezpečnost obyvatel a veřejný pořádek. Hospodářská situace se bude průběžně zhoršovat také proto, že do Evropy budou přicházet ve velkém počtu lidé z jiných částí světa, utíkající před

neúrodou, hladem, občanskou válkou. Od roku 2011 podle západního kalendáře se krize ještě prohloubí, protože v USA a potom i v Evropě začnou peníze stále rychleji ztrácet svou hodnotu. To bude důsledek nesprávné hospodářské a finanční politiky, která je postavena na falešném základe - na představě neustálého ekonomického růstu. Vlivné kruhy v USA i Evropě věřily po celá desetiletí, že svět je hrou, při níž rozhoduje chamtivost a vlastní prospěch. Dojdou však k trpkému poznání svého omylu a stanou se obětí kruté hry iluze hmotného světa, májina závoje. Pozemský svět není nekonečný a stejně tak není bez hranic ani lidské štěstí, ani neomezený ekonomický růst. Systém narazí na limitující hranici. V roce 2012 zkolabuje finanční systém USA. Stát již nebude schopen dostát svým závazkům vůči osobám, které zaměstnává. To povede k řetězové reakci a chaosu v celé společnosti. Řada obchodů, továren a bank zkrachuje, stále víc lidí bude bez práce, a tím i bez obživy. Ve velkoměstech bude docházet k nepokojům a rabování, ozbrojené bandy budou řídit také na venkově. Lidé budou umírat. Vláda se pokusí dostat situaci pod kontrolu nasazením loajálního zbytku armády, což se jí ovšem podaří jenom z části. Hospodářská situace tak povede k poměrům, které budou připomínat občanskou válku. Tato situace potrvá až do poloviny roku 2017. Pak zasáhnou vojenské jednotky spřátelené země ze severu a nastolí opět pořádek.

Nepokoje budou největší od dob občanské války v 19. století, jenže tentokrát proti sobě nebudou bojovat sever a jih, nýbrž východ a západ USA.

Úpadek amerického hospodářství a znehodnocení americké měny dolehnou velmi těžce i na Evropu, zvláště na Německo, které je ve velké míře závislé na exportu. Ačkoli inflace v Evropě nedosáhne takových rozměrů jako ve Spojených státech, budou její důsledky, především pro chudší vrstvy obyvatel, katastrofální. Mnoho lidí bude žít ve skutečné bídě. Ve velkých městech propuknou nepokoje, bude docházet k rabování, cílem útoků nespokojených davů se stanou i veřejné

budovy a úřady. Situace ovšem nebude tak dramatická jako v USA, neboť v Evropě není soukromé držení zbraní tak rozšířené; také policie a armády zůstanou vcelku intaktní. Naproti tomu v Americe budou vojáci a policisté, kteří nedostanou výplatu, často revoltovat.

V evropských metropolích dojde k bouřím, jejichž terčem se stanou převážně cizinci, kteří se zde v minulosti usadili. Zvlášť krvavé boje propuknou v Paříži a Římě, ale také v Madridu, Londýně a Praze. V Římě vezmou lidé útokem i sídlo hlavy katolické církve. Papeži se zprvu podaří uprchnout, později ale padne do rukou povstalců, kteří na něj nastraží léčku. Nejméně postiženými zeměmi budou Rusko, Čína a Indie, protože jejich hospodářské systémy se budou vzájemně podporovat.

Nepokoje v Německu a Evropě potrvají do podzimu roku 2016. Pak budou ukončeny zásahem ruských a čínských vojsk, o který požádají evropští vládci.

MATKA ZEMĚ SE BRANÍ

Od roku 2017 bude situace poněkud klidnější, ale jen zdánlivě. Začnou se totiž objevovat nové problémy. Bezprostřední nebezpečí války bude sice zažehnáno, ale akutní hrozbou se stane rychle se měnící klima. Průměrné roční teploty budou nadále stoupat. Golský proud, který přivádí miliardy tun tropických vod k severním oblastem, začne ztrácet na síle a změnit svůj směr. To bude způsobeno především tím, že se do Atlantického oceánu dostane ohromné množství sladké vody jak z tajících ledovců, tak i z ledového příkrovu polárních oblastí. V důsledku tohoto klimatického procesu bude jih USA postižen katastrofálním suchem, zatímco některé oblasti v Číně začnou sužovat extrémní záplavy. Skandinávie se promění v ledovou poušť, zatímco přímořské státy jako Holandsko nebo Bangladéš budou ohrožovány stoupající mořskou hladinou. Miliony hladovějících uprchlíků budou opouštět své domovy a

hledat azyl v bohatších státech. K těmto událostem dojde v letech 2029 až 2034 podle západního kalendáře. Ledový víchř bude bičovat oblasti severní Evropy, Ničivé bouře a záplavy postihnou přímořské státy. Lesy budou umírat, nížiny tvořící pobřeží Severního a Baltského moře zmrznou a stane se z nich tundra.

Dramatické změny klimatických podmínek uvrhnou národy a jejich vlády do zoufalé situace. Bude nedostatek paliv, dojde k postupné erozi mezinárodní spolupráce a mírových smluv. Znovu vypuknou ozbrojené konflikty, celé kontinenty budou zpustošeny boji o suroviny a potraviny. Během několika málo let sklouzne svět na samý kraj totální anarchie.

Země s nestabilními vládami jako Pákistán budou v silném pokušení použít v zápase o suroviny a potraviny i svůj jaderný arzenál. V roce 2029 dojde k další válce mezi Pákistánem a Indií. Právě tehdy bude hrozit největší nebezpečí, že obě bojující strany nasadí jaderné zbraně, což by mělo za následek úplné zpustošení rozsáhlých oblastí jak Indie, tak i Pákistánu.

Protože střeoevropské země nebudou mít dostatečné strategické zásoby, rozhodnou se autoritářští vládci nasadit otravné

plyny s cílem zredukovat počet obyvatelstva. Přelidnění se totiž stane - v důsledku přílivu emigrantů z celého světa - velkým problémem a bude politickými špičkami považováno za hlavní příčinu stávajících problémů. Především ve Velké Británii bude ve velkém rozsahu nasazen plyn nazvaný thanaton, který má přivodit rychlou a bezbolestnou smrt.

Razantní ochlazení zemské atmosféry, které bude způsobeno kolapsem Golfského proudu, a zalednění rozsáhlých oblastí Severní Ameriky a Skandinávie povede po několika letech k tomu, že Golfský proud začne znovu cirkulovat. To navodí určitou stabilizaci klimatických podmínek. K tomu dojde od roku 2035. Postupně se zlepší zemědělské výnosy, úroda bude opět bohatší a dojde k celkovému zklidnění společenských poměrů. Navíc v letech, kdy bude svět postižen přírodními

katastrofami a politickými zmatky, vypuknou znovu epidemie i těch chorob, které budou považovány za již vymýcené. Za obětí jim padnou miliony lidí.

V důsledku špatných hygienických poměrů, zapříčiněných občanskou válkou, budou zuřit epidemie moru a cholery. Globální změna klimatu zase vyvolá zdravotní problémy jiného druhu. Především v Africe a Asii, ale také v některých oblastech Evropy vyvolá intenzivnější sluneční záření u lidí i zvířat kožní nemoci a nádorová onemocnění.

Po roce 2023 zavlečou do Evropy afričtí běženci smrtelnou nákazu nazývanou kunu. Postižené osoby dostanou vysokou horečku a jejich vnitřní orgány přestanou během několika málo dní fungovat. Nemoc bude smrtelná a šířit se bude stejně rychle jako chřipka.

Už ale dva roky před vypuknutím této epidemie se začnou objevovat červi parazitující v krvi. Půjde o jakousi obdobu škrkavek, která napadá vnitřní orgány postiženého, především srdce a játra; infikovaná osoba umírá do jednoho týdne. Tato nákaza se přenáší živočišnou potravou.

Po roce 2018 bude mít na svědomí statisíce lidských životů v USA, Evropě a Asii jiná podivná nemoc. Nakažené osoby snadněji onemocní běžnými chorobami, jako je například nachlazení, jejich organismus se však s nimi nedokáže účinně vypořádat. Smrt se zpravidla dostaví během tří dnů. (Ganeš-babu Šastri označil tuto nemoc anglickou zkratkou RISC -Rapid Immune System Collapse, urychlený kolaps imunitního systému - pozn. autora.) V naprosté většině případů skončí nemoc smrtí infikovaného pacienta.

Největší katastrofa se pak odehraje v roce 2046. Aníž by si toho povšimli astronomové, přiblíží se k naší planetě z hlubin kosmu velké nebeské těleso. Půjde o planetoid, který na své bludné cestě vesmírem vlétne do naší sluneční soustavy a jen těsně mine Zemi prolétne mezi ní a Měsícem. Již několik dní před průletem bude planetoid viditelný na obloze pouhým okem. Jeho gravitační síla způsobí na Zemi četná zemětřesení

a mohutné záplavy. Kalifornie bude zasažena největším zemětřesením v celé své historii. Také Japonsko a Čína budou postiženy silnými otřesy půdy a velké části těchto zemí pohltí vody oceánu. Zemětřesení se nevyhnou ani Evropě, nejsilněji je budou cítit v Německu, Anglii a ve středozevní oblasti. Přes pobřeží Severního a Baltského moře se přelije mohutná záplavová vlna. V Čechách se probudí k životu sopky, považované již dávno za vyhaslé. Jejich výbuchy zdevastují široké okolí. Během erupcí dojde i k uvolnění velkého množství vulkanických par a jedovatých plynů. Z nich se vytvoří mraky a kondenzát prší zpět na zemský povrch bude velice agresivní.

V důsledku všech těchto ran přijdou o život miliony lidí.

V postižených oblastech střední Evropy bude zničena velká část městské zástavby.

SVĚT ZA PADESÁT LET

Bezprostředně po této katastrofě začnou ti, kteří přežijí, s úklidovými a sanačními pracemi. Bude nutné odstranit hory mrtvol lidí a zdechlin zvířat, aby nevypukly nové epidemie. Také hospodářství se začne znovu vzpamatovávat - koneckonců bude velká poptávka po všech předmětech denní potřeby, které budou v důsledku přírodních pohrom zničené nebo ztracené.

Klimatické změny ve střední Evropě budou trvalého charakteru. Průměrná roční teplota zůstane vysoká a sněžit bude v zimě již jenom v horských oblastech. Pro zemědělství to bude změna výhodná, úroda bude bohatší, výnosy se zvýší.

Tektonická činnost změní tvář celé Země. Některé dřívější pobřežní oblasti a ostrovy nenávratně zmizí pod hladinou moří a oceánů. Postiženy budou především Japonsko, Kalifornie, východní pobřeží Severní Ameriky a některé oblasti Anglie. Zároveň se z vod Atlantického oceánu vynoří nová pevnina.

Hospodářská obnova proběhne poměrně rychle, její brzdou ovšem bude nedostatek primárních zdrojů energie. Řada surovin se stane nedostatkovým zbožím.

V té době se v Evropě začne formovat nová společnost. Bude založená na osobní svobodě jednotlivce, která ovšem bude spjata s potřebami společnosti a bude se jimi muset řídit. Lidé totiž budou poučeni nedávnými událostmi a uvědomí si, že sledování čistě sobeckých pohnutek může ohrozit i samu existenci celého společenství. Tato nová společnost se bude rozprostírat od vln Atlantiku až po východní pobřeží Asie, jednotlivé oblasti si však zachovají své individuální zvláštnosti. O všech regionálních záležitostech bude rozhodovat místní samospráva, aniž by musela čekat na povolení nějaké vzdálené autority. Nová ústava bude zaručovat všem obyvatelům Euroasijské unie bezpečnost navenek a suverenitu uvnitř.

Hospodářskou základnou nové společnosti bude bezúrokový finanční systém, který bude vyzkoušen a pak natrvalo zaveden v roce 2048. (Arabské banky půjčují už dnes peníze bezúročně,

protože Korán zakazuje brát úroky; banky místo toho účtují jen poplatky za zpracování podmínek půjčky a vedení účetnictví. Mimochodem, rovněž Bible zakazuje půjčování peněz na úrok - pozn. autora.)

Rozkvět nové společnosti bude podpořen i používáním alternativního zdroje energie. Tento zdroj byl v Evropě objeven a zkoumán již počátkem 20. století, praktického uplatnění však dojde až nyní. Tato energie bude nazvána po svém objeviteli. (Pravděpodobně je myšlena tzv. Teslova energie — pozn. autora.) Ona energie nepoškozuje životní prostředí tak, jak je zatěžovaly dříve používané energetické zdroje. Bude také k dispozici prakticky v neomezené míře a její používání bude zdarma.

Půda a vodní zdroje se nebudou nacházet v soukromém vlastnictví. Prosadí se totiž poznatek, že nikdo si nemůže činit

majetnické nároky na něco, co tu bylo už dávno před ním a bude tu i dlouho po něm. Nadále však bude mít každý Člověk právo mít ve vlastnictví dům, který si koupil nebo postavil.

Po roce 2049 dojdou lidé k poznání, že ve vesmíru nejsou sami. Při likvidaci a nápravě škod způsobených přírodními katastrofami budou v Evropě a na Blízkém východě nalezeny artefakty, u kterých se jednoznačně prokáže jejich mimozemský původ. Tento objev bude mít dalekosáhlý dopad na náboženské a filozofické systémy.

Období od roku 2049 se ponese ve znamení počátku nového, spirituálně orientovaného věku, nadcházející satya jugy.